

Homenatge a Josep Romeu i Figueras (1917-2004) a la Universitat Autònoma de Barcelona (15 de desembre de 2005). — El dia 18 de desembre del 2004 va morir a Barcelona Josep Romeu i Figueras. Des de 1969 a 1984, any de la seva jubilació, va ser professor a l'aleshores Departament de Filologia Hispànica de la Universitat Autònoma de Barcelona, a la qual va continuar vinculat amb la impartició de cursos de doctorat fins l'any 1994. Romeu és part de la història de l'Autònoma des de la seva fundació. Per això, amb ocasió del primer aniversari de la seva mort, el Departament de Filologia Catalana i el Departament de Filologia Espanyola d'aquesta universitat van organitzar-li una jornada d'homenatge el dia 15 de desembre de l'any 2005, acompanyada d'una exposició bibliogràfica a la Biblioteca d'Humanitats de la UAB i d'una exposició virtual al web de la Biblioteca d'Humanitats. L'exposició bibliogràfica, feta fonamentalment a partir dels fons de la Biblioteca d'Humanitats, volia oferir al públic universitari una mostra de la multiplicitat de la figura intel·lectual de Romeu a través de la seva producció escrita: així, s'hi reunien exemplars de l'obra poètica, els assajos i comentaris crítics sobre literatura catalana contemporània, la revista *Ariel*, les edicions crítiques i els treballs erudits sobre teatre medieval i renaixentista, poesia popular i folklore i literatura medieval, sense oblidar síntesis històriques i altres obres de divulgació literària.

Al seu torn, l'exposició virtual, que ha quedat accessible de manera permanent a l'adreça <<http://hipatia.uab.es/exposicions/romeu/planes/presentacio.asp>> glossa breument la figura intel·lectual de Romeu, i, a més de facilitar enllaços amb altres pàgines web i de donar accés a la bibliografia de Romeu i sobre Romeu catalogada a la Biblioteca d'Humanitats, té com a

aportació més rellevant la publicació de cartells i de fotografies inèdites dels cicles de teatre medieval i del renaixement que Romeu va organitzar i dirigir a la Sala del Tinell del Palau Reial de Barcelona entre 1961 i 1969. (Des d'aquí volem reiterar l'agraïment a la senyora Núria Font i al senyor Jordi Romeu, sense la col·laboració dels quals hauria estat impossible comptar amb la part gràfica de l'exposició.)

L'acte central d'aquest record va ser la jornada d'homenatge, celebrada a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la UAB. L'acte va consistir en l'evocació de la figura intel·lectual i humana de Josep Romeu per part de quatre persones que en coneixen bé la dimensió acadèmica i les aportacions científiques: Alberto Blecu, professor del Departament de Filologia Hispànica de la UAB, que va coincidir amb Romeu quan aquest hi ensenyava; Lola Badia, medievalista, que n'havia estat alumna a les aules de l'Autònoma i que després en va ser col·laboradora i col·lega; Josep M. Pujol, professor de literatura medieval a la Universitat Rovira i Virgili, que coneix bé les aportacions del Romeu folklorista; i Francesc Massip, professor de l'Institut del Teatre, especialitzat en l'espectacle dramàtic medieval, un dels camps en què Romeu va excel·lir i en què va obrir nous camins a la investigació. La proximitat acadèmica va fer que Blecu i Badia fessin aportacions més evocatives dels primers anys de l'Autònoma al Campus de Bellaterra i de la convivència acadèmica (sense renunciar a l'anecdota), però també de les aportacions de Romeu en el camp de l'edició de cançoners musicals durant els seus anys al CSIC, i de les diverses orientacions que va prendre la seva dedicació a la literatura medieval, tant pel que fa a l'edició de textos com al comentari crític (el tipus de comentari que Romeu —ell mateix poeta— aplicava també als poetes contemporanis). Les aportacions de Pujol i de Massip van situar-se voluntàriament en una esfera més acadèmica, potser justament perquè han seguit el mestratge de Romeu en els seus camins menys fressats: el folklore i el teatre antic. Situar les aportacions de Romeu en els corrents de la folklorística europea del segle xx, i valorar fins a la reivindicació el seu doble paper d'investigador i d'activista cultural en el terreny del teatre medieval són deutes contrets amb l'homenatjat que Pujol i Massip van satisfer a bastament. [J. Pu.]